USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: A. T.,** zastoupen JUDr. Jiřím Bílkem, advokátem, se sídlem Sdružení 25, Praha 4, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2004, č. j. OAM - 1109/VL - 10 - P22 - 2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2006, č. j. 46 Az 6/2006 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, JUDr. Jiřímu Bílkovi, **se** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 46 Az 6/2006 - 25 ze dne 31. 5. 2006, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti výše označenému rozhodnutí žalovaného. Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu blanketní kasační stížností formulářového typu, v níž požádal o ustanovení právního zástupce. Ten byl stěžovateli ustanoven usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2007, č. j. 46 Az 6/2006 - 41. Na výzvu soudu ustanovený zástupce stěžovatel ke kasační stížnosti pouze doplnil, že z dokumentů, které má k dispozici, nezjistil žádné porušení zákonů při projednávání žádosti o azyl, zopakoval tvrzení stěžovatele o situaci v zemi původu a uzavřel, že žádné další důvody, které by odůvodňovaly kasační stížnost, nezná.

Nejvyšší správní soud v první řadě zkoumal podmínky přípustnosti kasační stížnosti stěžovatele. Kasační stížnost je přípustná, pokud se opírá o zákonem vymezený důvod (§ 103 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 104 odst. 4 s. ř. s.) a pokud se nejedná o stížnost proti rozhodnutí, které je ex lege z kasačního přezkumu vyloučeno (§ 104 odst. 1 až 3 s. ř. s.). Podle názoru Nejvyššího správního soudu kasační stížnost stěžovatele nesplňuje ani jednu z těchto podmínek.

Stěžovatel sice ve svém původním formulářovém podání označil důvod kasační stížnosti jako „zákonné důvody, specifikované v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb.“, neuvedl však žádné konkrétní námitky skutkové ani právní. Stejně tak je nepřinesl ani ustanovený zástupce stěžovatele.

Vedle toho pak podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že z předloženého soudního spisu vyplývá, že napadeným usnesením Krajský soud v Praze rozhodl znovu poté, kdy Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 5. 1. 2006, č. j. 6 Azs 115/2005 - 50, předchozí usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2004, č. j. 48 Az 206/2004 - 18, zrušil a zavázal ho právním názorem. Dále Nejvyšší správní soud z odůvodnění napadeného usnesení krajského soudu zjistil, že se krajský soud při svém novém rozhodnutí plně odvolal na odůvodnění zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel pak ve své kasační stížnosti ani, jak bylo výše uvedeno, nenamítá, že by krajský soud závazný právní názor Nejvyššího správního soudu nerespektoval. S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud uzavírá, že předpoklady nepřípustnosti kasační stížnosti, jak je stanoví norma obsažená v ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) a § 104 odst. 4 s. ř. s., byly naplněny.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť návrh stěžovatele je podle s. ř. s. nepřípustný. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl věcně zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2007, č. j. 46 Az 6/2006 - 41, ustanoven zástupcem JUDr. Jiří Bílek. Tomu by náležela podle ustanovení § 35 odst. 8 odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů. Vzhledem k tomu, že ustanovený zástupce na výzvu Nejvyššího správního soudu žádný úkon právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, za který by mu odměna a náhrada náležela, sám neoznačil, a vzhledem k tomu, že ani Nejvyšší správní soud ze spisu nezjistil žádný úkon ustanoveného zástupce, který by bylo lze podřadit pod některý z úkonů vymezených v § 11 cit. vyhlášky, rozhodl, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu